"Een rondweg is een voorbeeld van waar we met de inpassing van infrastructuur in landschap heen willen", zegt Ruben Haerens van de cel infrastructuur van de Vlaams Bouwmeester. "Grote steden kregen in de vorige eeuw

hun ringweg. Sinds enkele jaren worden ook kleinere steden en gemeenten geconfronteerd met de vraag: doortocht of rondweg? De keuze voor een ring is niet zonder gevaar. Een rondweg is een ruimtelijk structurerend en beeldbepalend element. Hij kan een breuklijn worden tussen het stadshart en de buitenwijken of de open ruimte. Bovendien genereert hij ook nieuwe, niet altijd gewenste, ontwikkelingen. Daardoor verbindt hij niet langer twee plaatsen maar wordt hij een plaats op zich. En dus volstaat een louter verkeerstechnische benadering niet bij het ontwerpen. Een ring is een weg in het landschap. Dat besef moet nog sterker groeien bij de wegbeheerders en daaraan willen wij meewerken." Precies daarom besteedt het team Vlaams Bouwmeester ook thematische aandacht aan regelmatig terugkerende infrastructuurprojecten. Zo gaf het onlangs op de "Kennisdag" van het Vlaams Agentschap Wegen en Verkeer (AWV) een presentatie over het thema rondwegen.

INFRASTRUCTUUR IS PUBLIEKE RUIMTE

De evolutie naar een integrale benadering van nieuwe infrastructuur is al enkele jaren aan de gang bij de Vlaamse (water)wegbeheerders. Een ontwerper van een gerenommeerd bureau vertelde onlangs dat hij op vraag van AWV voor een brede vergadering een infrastructuurproject had voorgesteld. De ruimtelijke en landschappelijke invalshoek was de kapstok waaraan alle andere aspecten, zoals de verkeerstechnische invulling, werden opgehangen. "Tien jaar geleden", zo vertrouwde hij me toe, "was zoiets eenvoudigweg ondenkbaar. AWV was toen bezig met het "gieten van beton" tussen punt A en punt B." Intussen groeide het besef dat een weg meer

Infrastructuur is meer dan een verbinding tussen punt A en punt B. Ze ligt ergens, in een stad, aan de rand ervan, in de open ruimte. Infrastructuur is een plek op zich. En daarom moet ze ontworpen worden als publieke ruimte.

is dan een verkeersdrager en stelt AWV zich open en constructief op voor nieuwe samenwerkingsverbanden.

Die langzame maar zekere mentaliteitswijziging is onder meer het gevolg van interactie met andere beleidsdomeinen (Ruimtelijk Struc-

tuurplan Vlaanderen, Milieueffectenrapporten) en van de instroom van jonge ingenieurs. Toch gebeurt het nog dat een weg plompverloren in het landschap wordt neergepoot, waarna lapmiddeltjes het eindresultaat moeten optillen naar een min of meer aanvaardbaar niveau. De gunstige evolutie kan dus best nog een steuntje in de rug gebruiken, onder meer van het team Vlaams Bouwmeester.

In zijn beleidsnota zegt Vlaams Bouwmeester Marcel Smets dat infrastructuur publieke ruimte is en ook als dusdanig moet worden ontworpen en ingericht. Om die visie gestalte te geven sloot de Bouwmeester met de wegen waterwegbeheerders AWV, Waterwegen en Zeekanaal (W&Z) en nv De Scheepvaart samenwerkingsovereenkomsten over de ruimtelijke inpassing van (water) wegen. Die afspraken met de (water)wegbeheerders zijn een goede basis om te zoeken naar de beste procedure en de beste ontwerpteams.

is een weg in het landschap

Een voorbeeld van goede samenwerking tussen stad, AWV en Bouwmeester is de N80 in Sint-Truiden. Maar bij veel infrastructuurprojecten wordt het grotere schaalniveau uit het oog verloren.

